

Projekt

z dnia ...

Zatwierdzony przez

**Uchwała Nr
Rady Miasta Zakopane
z dnia 2024 r.**

w sprawie nadania nazwy placowi położonemu na terenie Gminy Miasta Zakopane

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.) **RADA MIASTA ZAKOPANE uchwala co następuje:**

§ 1.

1. Wyraża się zgodę na nadanie nazwy "Plac Kurierów Tatrzańskich" placowi wraz pomnikiem Kurierów Tatrzańskich, zlokalizowanemu w Zakopanem, w rejonie ulicy Kuźnice na części działki ewidencyjnej nr 13/1 w obrębie 170.
2. Obszar placu określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zakopanego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

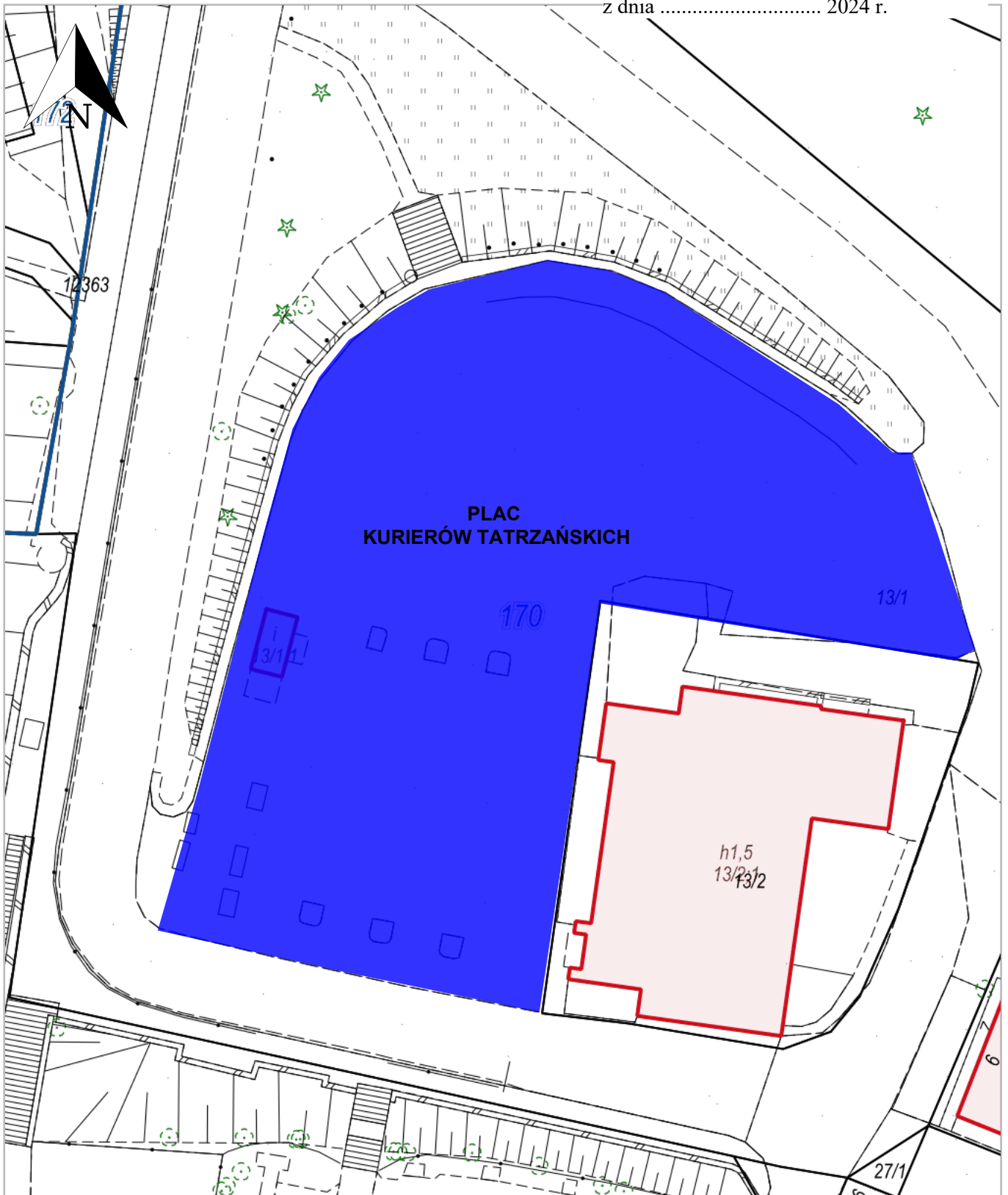
Wydruk z systemu IntraFWiD

skala 1: 500

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Zakopane

z dnia 2024 r.

170, Zakopane | 172, Zakopane

UZASADNIENIE

W końcu 1939 Ekspozytura "W" (Węgry) Służby Zwycięstwu Polski (potem ZWZ i Armia Krajowa) podjęła działania celem wytyczenia własnych dróg przerzutowych z i do okupowanej przez Niemcy i Sowietów Polski. Ważną rolę w tym projekcie odgrywać mieli kurierzy, przeprowadzający ludzi i przenoszący tajne dokumenty, wydawnictwa, środki finansowe, leki, sprzęt i broń. Osoby dostarczane na terytorium Węgier. Do Polski przeprowadzano emisariuszy rządu na uchodźstwie, organizatorów, instruktorów i uczestników ruchu oporu.

Do służby kurierskiej przyjmowano z reguły osoby młode, zdrowe, sprawne fizycznie, charakteryzujące się odpornością na trudy, sprytem, uczciwością, dobrym zmysłem organizacyjnym i znajomością Tatr. Kandydatów poddawano wnikliwej selekcji, badano personalia i powiązania. Z natury rzeczy pierwszy wybór w tym zakresie padał na środowisko zakopiańskie, zwłaszcza przewodnicy, narciarze i sportowcy. Przechodzenie szlakami kurierskimi było niebezpieczne. Po stronie polskiej groziło wykrycie i zabicie przez patrole niemieckie. Po stronie słowackiej to samo groziło ze strony żandarmerii słowackiej, która wydawała też schwytanych ludzi Niemcom.

Większość szlaków kurierskich biegnących w latach 1939-1944 z Warszawy, Krakowa i całego Generalnego Gubernatorstwa, zbiegało się w Zakopanem i Kościelisku, a kończyło się (na swym tatrzańskim odcinku) w Szczyrbskim Jeziorze, dalej wiodąc ku Koszycom, Roźniawie i w końcu Budapesztowi.

Szlaki kurierskie z Zakopanego w większości swoich wariantów rozpoczynały się w rejonie Kuźnic. Z inicjatywy Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Kurierów Tatrzańskich w Zakopanem powstał pomysł wzniesienia na placu w Kuźnicach pomnika Kurierów Tatrzańskich.

Podjęcie uchwały o nadaniu nazwy „Plac Kurierów Tatrzańskich” placowi w Kuźnicach wraz z pomnikiem ich imienia, upamiętni służbę, bohaterstwo i poświęcenie kurierów tatrzańskich na rzecz ojczyzny. Burmistrz Miasta Zakopane wraz Radą Miasta Zakopane wyrażają zgodę na powyższe.

(źródło: Wikipedia)